

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 22P/89/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515213777
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Križáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2015:1515213777.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava V v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: G. G., nar. XX.XX.XXXX, dieťa rodičov: matka - Q.. S. G. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. XX, O. a otec - H.. O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. č. XX, O., v konaní o návrhu otca o nariadenie predbežného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.06.2015, doplneným na základe výzvy súdu podaním doručeným súdu dňa 07.07.2015 sa otec maloletej G. domáhal nariadenie predbežného opatrenia, ktorým súd zverí maloletú do osobnej starostlivosti otca a upraví matke styk každý párnny týždeň vždy v piatok od 16.00 hod do nedele do 18.30 hod a každý nepárny týždeň vždy v utorok a štvrtok od 16.00 hod do 18.30 hod, kedy si matka maloletú vyzdvihne v mieste bydliska otca, kde ju v stanovenom čase otcovi odovzdá a súčasne bude matka zaviazaná platiť na výživu maloletej sumou 200 eur mesačne vždy do 15. dňa v každom mesiaci od vykonateľnosti predbežného opatrenia, alternatívne aby súd v spolupráci s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave na základe vlastného uváženia a dostupných kapacít v blízkosti miesta bydliska rodičov vybral a ustanovil maloletú do náhradnej osobnej, pestúnskej starostlivosti, alebo do ústavnej starostlivosti, rodičom určil vyživovaciu povinnosť každému vo výške 200 eur mesačne a upravil im styk otcovi každý párnny týždeň v sobotu a nedeľu od 08.30 do 18.30 hod a každý nepárny týždeň v utorok a štvrtok od 16.00 do 18.30 hod a matke každý nepárny týždeň vždy v sobotu a nedeľu od 08.30 hod do 18.30 hod a každý párnny týždeň vždy v utorok a štvrtok od 16.00 hod do 18.30 hod. Návrh odôvodnil tým, že právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 22P 317/2011-580 zo dňa 13.11.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.08.2014 bolo rozvedené manželstvo rodičov maloletej G. s tým, že na čas po rozvode bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloletú a spravovať jej majetok budú obaja rodičia, otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 200,- eur mesačne a jeho styk s maloletou upravil tak, že je oprávnený stretávať sa s ňou každý párnny kalendárny týždeň od piatku 16,30 hod do nedele 19.00 hod a v každom každom nepárny kalendárny týždeň v utorok a vo štvrtok od 16.30 hod do 19.00 hod s tým, že si otec maloletú preberá od matky a matke ju odovzdáva v mieste jej bydliska a matka je povinná maloletú na styk s otcem pripraviť.

Na Okresnom súde Bratislava V prebieha vykonávacie konanie pod sp. zn. 2Em 5/2013, v ktorom otec ako oprávnený sleduje súdom deklarovany záujem maloletej na styk s otcom v súdom stanovenom čase, v ktorom bola matka viackrát súdom vyzvaná na dobrovoľné a bezvýhradné plnenie si povinností v zmysle právoplatného rozsudku súdu a matke boli v dôsledku jej postoja dokonca pozastavené aj vyplácanie prídavkov na dieťa, nakoľko od rozhodnutia súdu nebol ani raz realizovaný určený styk počas víkendov a zo strany matky došlo k zmareniu viac ako 95 % vymedzeného styku s maloletou (od 07.04.2015 dokonca každý súdom určený styk) a v súčasnosti sa po tom, čo voči nej boli opakovane neúspešne použité opatrenia súdu v snahe nastoliť právny stav, sa už dopúšťa dokonca trestného činu. Súd koná na návrh otca vo veci zmeny rozhodnutia o osobnej starostlivosti o maloletú pod sp. zn.

22P 81/2014, nakoľko to predstavuje jediné možné východisko, ktorým sa môže zachovať kontinuita vzťahov tak otca a dcéry, ako aj matky a dcéry. Konanie súdu je však neefektívne a zdĺhavé, keďže od návrhu otca, ktorý podal v novembri 2014 súd do dnes vykonal len jedno pojednávanie o prezverení a jedno pojednávanie o výchovnom opatrení, a síce rozhodol o znaleckom dokazovaní, pričom však ešte 18.06.2015 sa spis nachádzal na súde a nebol zaslaný znalcovi, ktorý avizoval vypracovanie posudku v časovom horizonte 70 dní. Matka napriek opakovaným poučeniam a sankciám zo strany súdu naďalej marí styk s tvrdením, že nič neporušuje a ani nemarí. Dokonca svojim podaním z mája 2015 súd požiadala o ukončenie sankcie - odňatie prídavku na dieťa, v ktorom okrem iného konštatuje, že podľa nej neexistujú dôvody na zastavenie prídavkov. V rámci nariadeného výchovného opatrenia sa do dňa podania návrhu otca uskutočnili dve stretnutia maloletej s otcom v Občianskom združení Centrum Nádej, kde dve psychologičky skonštatovali, že maloletá nemá s otcom žiadny problém a že problém je na strane matky, ktorá trpí nevysvetliteľnými pocitmi úzkosti keď je dieťa s otcom a to napriek tomu, že je v prítomnosti tretích dospelých osôb. Mal za to, že práve psychické rozpoloženie matky spôsobuje, že pri maloletej buduje konflikt lojality, kedy sa maloletá bojí prejavíť pre matkou akékoľvek pozitívne emócie voči otcovi. Napriek uvedeným stretnutiam matka naďalej otcovi odpiera styk s tvrdím, že s ním dieťa odmieta byť a dokonca priamo v OZ Centrum Nádeje tvrdila, že namiesto rozsudku o styku je nariadené výchovné opatrenie a koná tak aj po upozornení na svoju nesprávnu interpretáciu a o otcovi rozširuje, že maloletú sexuálne zneužíval, napriek tomu, že orgánmi činnými v trestnom konaní bolo takéto krivé obvinenie odmietnuté a v tejto súvislosti v snahe o jeho diskreditáciu pre neho obťažujúco poskytla jeho osobné údaje dokonca novinárke. Otcovi neumožňuje s dcérou sa ani len vidieť a ani porozprávať. Od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu otcovi ani raz neponúkla alternatívnu formu, rozsah styku. Nevytvára žiadne úsilie zachovať jeho vzťah s dcérou, právo naopak izoluje ju, programuje jej ľahko ovplyvniteľnú myseľ a stavia ju do pozície, v ktorej sa jej nechce tráviť čas s otcom, straší ju ním a jeho priateľkou. Matka žiadnym spôsobom nereflektuje záujem maloletej vyrastať v korelácii s otcom a to ani len v súdom stanovenom čase, čím otcovi upiera aj jeho postavenie ako otca maloletej a porušuje tým jeho rodičovské práva, pričom intenzita narušenia sa dostala do štádia, že maloletá je programovaním zo strany matky schopná vyčleniť otca zo svojho života. Z týchto dôvodov vyjadril presvedčenie, že hrozí bezprostredná hrozba trvalého poškodenia psychosomatického rozvoja maloletej, ktorá si vyžaduje okamžité opatrenie zo strany súdu. Vyjadril presvedčenie, že je nevyhnutné, aby takýto protiprávny stav pričinením súdu okamžite skončil a začal byť reflektovaný súdom deklarovaný záujem maloletej vyrastať pod výchovným vplyvom oboch rodičov, čo je v konečnom dôsledku najdôležitejšie právo dieťaťa - právo na oboch rodičov. Okamžitý zásah podľa neho zabráni deformovaniu psychiky maloletej, keď práve v dôsledku dlhodobého vystaveniu konaniu matky hrozí, že spôsobné škody na psychickom vývoji maloletej sa neskôr budú len ťažko naprávať, pričom hrozí aj bezprostredná hrozba trvalého rozvrátenia vzťahov a postojov maloletej voči rodine otca. Po viac ako roku porušovania právoplatného predbežného opatrenia tunajšieho súdu, následnom porušovaní rozsudku Krajského súdu v Bratislave od septembra 2014 má za to, že na strane maloletej došlo k zmene a vzhľadom na jej vývoj a už vykonané znalecké dokazovanie sa vyskytla potreba zmeny zverenia rodičovi, ktorý rešpektuje a uznáva úlohu a význam druhého rodiča v živote maloletej. Otec vyjadril presvedčenie, že pominul dôvod, pre ktorý bol vynesenejší rozsudok odvolacieho súdu, pretože je trvalo marený zo strany matky, ktorá sa už dopúšťa trestného činu. Preto sa v tomto konaní objavil nový dôvod dočasnej a naliehavej úpravy pomerov účastníkov konania a tým je zmena zverenia maloletej vzhľadom na požiadavky dané Dohovorom o právach dieťaťa. Je naliehavo potrebné zmeniť zverenie maloletej, nakoľko kontinuita ako dôvod rozsudku odvolacieho súdu odpadol, pričom je tu preukázané nerešpektovanie významu otca v živote maloletej zo strany matky, čím existujúca úprava a najmä reálne porušovanie právneho stavu nespĺňa požiadavky dané Dohovorom a nie je vo výlučnom záujme maloletej. Uviedol, že považuje za potrebné, aby konajúci súd jasne zadefinoval existujúci naliehavý dôvod na úpravu pomerov medzi účastníkmi konania, ktorým je potreba zmeny zverenia maloletej do meritórneho rozhodnutia vo veci, ktoré bude následne vychádzať z úvah súdu a jasne zadefinuje záujem maloletej. Poukázal na rozsiahlu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, rozhodovacia činnosť, Krajského súdu v Bratislave, v Košiciach a Prešove a upozornil súd, že matka je od roku 2011 v celom procese úplne pasívna (mimo marenia samotného styku), výhradne reaguje na návrhy otca, napriek obvineniu zo sexuálneho zneužívania maloletej neiniciovala žiadne súdne konanie, aby chránila dieťa a nekonala ani v otázke údajného odmietania a strachu maloletej z otca, keď ho tiež krivo obviňuje a ohovára, že maloletú údajne bil a psychicky týral a vyslovene zneužíva nepružné a zdĺhavé konanie súdu, aby zlomila osobnosť maloletej a nezdravo ju na seba pripútala s cieľom eliminovať otca ako rodiča maloletej. Vyjadril názor, že nenariadením nového predbežného opatrenia, ktoré by reflektovalo dlhodobé protiprávne konanie matky a porušovanie záujmov matky by došlo k neprípustnému prejudikovaniu rozhodnutia vo veci samej, nakoľko maloletá

od 07.04.2015 netrávi s otcom žiaden čas mimo nariadeného výchovného opatrenia súdu. Považoval za neakceptovateľné, aby bol v konaní o výkon rozhodnutia odkázaný návrhom na prezverenie, no pri podaní návrhu na predbežné opatrenie alibisticky späť na spis o výkone rozhodnutia. Poukázal na to, že súd v predchádzajúcom odmietnutí nariadiť predbežné opatrenie opakovane konštatuje, že aktuálne výchovné prostredie pre maloletú vhodnejšie ako jeho zmena a síce pripúšťa hrozbu mimoriadne negatívneho dopadu súčasného stavu na psychiku maloletej, ale zároveň konštatuje, že súčasný stav je lepší ako vyňatie dieťaťa zo škodlivého výchovného prostredia, kde takéto dopady hrozia, čím de facto v rozpore s judikatúrou konštatuje, že protiprávny stav, matka, ktorá nespĺňa základné morálne a právne normy, zavdáva aj pri samotnom rozhodovaní v merite veci právny základ pre rozhodnutie proti rodičovi, ktorému dieťa doteraz nebolo zverené a odmietnutie predbežných opatrení otca je v rozpore s ním citovanou judikatúrou o prezverení dieťaťa rodičovi, ktorý rešpektuje druhého rodiča v živote dieťaťa, a ktorý nemieni bezdôvodne mariť styk.

K návrhu otec pripojil uznesenie tunajšieho súdu č.k. 2Em/5/2013-343 zo dňa 16.01.2015 o uložení poriadkovej pokuty matke za nezrealizované stretnutie maloletej s otcom dňa 09.01.2015 - 11.01.2015 a žiadosť matky o ukončenie sankcie - odňatie prídavku na dieťa zo dňa 19.05.2015.

Z rozhodovacej činnosti súdu je mu známe, že na tunajšom súde prebieha pod sp. zn. 22P 81/2014 na návrh otca odôvodnený obdobným skutkovým základom konanie vo veci samej o zmenu zverenia maloletej s totožným petitom, ako v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Vo veci súd po prvom pojednávaní vo veci pristúpil k nariadeniu znaleckého dokazovania. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 22P 88/2014-4 zo dňa 21.11.2014 a 22P 52/2015 zo dňa 07.04.2015 boli zamietnuté obdobné návrhy otca na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 18.11.2014 a 01.04.2015 odôvodnený konaním matky do dňa podania týchto predchádzajúcich návrhov. Citované rozhodnutia boli za v zásade nezmenenej situácie obe okrem iného odôvodnené tým, že vyhovie návrhu by bezvýhradne nahrádzalo rozhodnutie vo veci samej; styk otca s maloletou je upravený vykonateľným súdnym rozhodnutím v potrebnom rozsahu na zachovanie vzťahu otca s maloletou, pričom však doterajší neúspešný výkon tohto rozhodnutia a z toho prameniaca pochopiteľná frustrácia na strane otca nemôže predstavovať dôvod na okamžitý zásah vo forme predbežného opatrenia, keď navyše požadovaným rozhodnutím by, tak ako už bolo uvedené, súd fakticky neprípustne prejudikoval rozhodnutie vo veci samej. Závažné výhrady otca, ktoré nepochybne môžu mať mimoriadne negatívny dopad na psychiku maloletej a jej vzťah k otcovi, musia byť verifikované v procese riadneho dokazovania, ktoré však presahuje možnosti konania o nariadenie predbežného opatrenia. Navyše okamžité vyňatie maloletej z výchovného prostredia matky, v ktorom sa nachádza od času manželskej krízy rodičov, jednoznačne nie je v najlepšom záujme dieťaťa, keď by narušilo stabilitu jeho výchovného prostredia a celkovo jeho výchovy. Aj vzhľadom na stále útlý vek maloletej a jej nepochybnú veku primeranú fixáciu na osobu matky, musel súd citlivo zvažovať ohrozenie práva dieťaťa na oboch rodičov a jeho potrebu istoty a bezpečia, ktorá v danom prípade preváži. Súd má za to, že poskytnutím bezodkladnej ochrany jednému z ohrozených práv dieťaťa (práva na budovanie vzťahu k rodičovi, ktorému nie je zverené do osobnej starostlivosti), ktorého realizácia je navyše otázkou dlhodobejšieho postupného budovania, by v danom prípade išlo na ujmu dieťaťa v dôsledku ohrozenia jeho základných životných istôt. Hoci súčasná situácia nie je jednoznačne na prospech dieťaťa, náhla, pre dieťa neočakávaná a nepochopiteľná zmena výchovného prostredia a jeho zverenie otcovi, vzťah ku ktorému je vychádzajúc aj z obsahu návrhu zjavne negatívne ovplyvnený dlhodobejšie riadne nerealizovaným vzájomným stykom, by však pre dieťa predstavovala ohrozenie, ktoré by v konečnom dôsledku mohlo mať omnoho závažnejšie negatívne následky na jeho psychosomatický rozvoj, než aktuálne pretrvávajúci stav. Pri posudzovaní neskoršieho návrhu súd nemohol bez ďalšieho zohľadniť ako smerodajné dôkazy nekomplikovaného vzájomného vzťahu dieťaťa a otca, na ktoré otec poukazoval vo svojom návrhu (čestné prehlásenia tretích osôb, obrazové záznamy), keď vzhľadom na samotným otcom tvrdenú zriedkavosť styku nemali relevantnú výpovednú hodnotu, keďže šlo o správanie sa dieťaťa v relatívne krátkom časovom úseku, s vedomím skorého návratu k matke, pričom je jednoznačné, že by dieťa absolútne odlišne prežívalo nútenú dlhodobejšiu separáciu od matky.

Vzhľadom na okolnosti, ktoré vyšli najavo aj z návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 18.11.2014 súd z úradnej povinnosti začal pod sp. zn. 22P 46/2015 konanie o uloženie výchovného opatrenia, v ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 19.03.2015 a to tak, že súd maloletej G., narodennej XX.XX.XXXX a jej rodičom uložil povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu v OZ Pomoc ohrozeným deťom (Centrum Nádej), Mokrohájska č 3, O. s tým, že rodičia a maloletá, ktorej účasť je povinná zabezpečiť matka, sú povinní zúčastniť sa na nariadených stretnutiach, ktorých presná

špecifikácia a rozsah budú určené povereným pracovníkom Centra Nádej, pričom súd bude sledovať výkon nariadeného výchovného opatrenia v 2 - mesačných intervaloch.

Podľa § 102 ods. 1 O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

O nariadení predbežného opatrenia inak platí i ust. § 74 O.s.p. a nasledujúce.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Okrem iného predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi (povinnosť), najmä aby platil výživné v nevyhnutnej miere (§ 76 ods. 1 písm. a)), alebo aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd (§ 76 ods. 1 písm. b) O.s.p.).

Účelom inštitútu predbežného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov, ktorá však zásadne nemôže prejedukovať práva a záujmy účastníkov. V konaní o starostlivosti súdu o maloleté deti môže byť tiež nariadené predbežné opatrenie, avšak súd musí starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky.

Keďže predbežné opatrenie nie je konečným rozhodnutím, jeho nariadením navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. To však neznamená, že súd môže vydať predbežné opatrenie len na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy (viď rozhodnutie IV. ÚS 84/9).

Cieľom predbežných opatrení v občianskom súdnom konaní, ktorým je provizórna (dočasná) úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. Dočasné rozhodnutie môže slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Takéto rozhodnutie je dočasné, nie je rozhodnutím vo veci samej, obmedzuje sa na dosiahnutie len predbežných účinkov, neprejedukuje výsledok konania pred súdom. Zásahy a dôsledky predbežného opatrenia, pokiaľ ide o právne postavenie dotknutých osôb, sa musia minimalizovať so zreteľom na jeho zabezpečovací charakter. Preto predbežné opatrenie v zásade nemôže obsahovať výrok, ktorý by sa rovnal výroku vo veci samej.

V posudzovanej veci súd po oboznámení sa s obsahom návrhu otca ako aj obsahom spisov v ostatných vzťahujúcich sa konania dospel k záveru, že ani vzhľadom na odstup času od posledného návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia do právoplatného skončenia meritórneho konania o zmenu zverenia vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 22P 88/2014 podmienky splnené neboli. V prvom rade je vzhľadom na čiastočne totožný petit návrhu opakovane potrebné uviesť, že vyhovenie takémuto návrhu a to aj v časti zverenia maloletej do náhradnej osobnej, pestúnskej, resp. ústavnej starostlivosti by neprípustne bezvýhradne nahrádzalo rozhodnutie vo veci samej, pričom na kvalifikované rozhodnutie súdu je potrebné vykonať potrebné dokazovanie v meritórnom konaní, predovšetkým znalecké dokazovanie, ktoré aktuálne prebieha. Styk otca s maloletou je naďalej upravený vykonateľným súdnym rozhodnutím v potrebnom rozsahu na zachovanie vzťahu otca s maloletou a pokiaľ matka od apríla 2015 otcovi neumožňuje ani stretávanie sa s dieťaťom vôbec argumentujúc neadekvátne výchovným opatrením, je toto opätovne potrebné riešiť v rámci vykonávacieho konania. Naďalej platí, že doposiaľ neefektívny výkon tohto rozhodnutia a z toho prameniaca pochopiteľný stav frustrácie na strane otca nemôže predstavovať dôvod na okamžitý zásah vo forme predbežného opatrenia. Otec má možnosť či už prostredníctvom súdu alebo priamo prostredníctvom orgánov činných v trestnom konaní iniciovať, resp. podniknúť voči matke príslušné právne kroky za účelom jej prípadného trestnoprávneho postihu. Závažné výhrady otca, ktoré nepochybne môžu mať mimoriadne negatívny dopad na psychiku maloletej a jej vzťah k otcovi, ktoré musia byť verifikované v procese riadneho

dokazovania presahujúceho možnosti konania o nariadenie predbežného opatrenia, boli zohľadnené v konaní o nariadenie výchovného opatrenia, v ktorom bolo zahájené odborné poradenstvo práve s cieľom zlepšenia situácie v rodine. Navyše súd opakovane zdôrazňuje, že v prípade reálnosti tvrdení o pokračujúcom vplyve matky na maloletú a jej cielené pripútavanie k svojej osobe a zastrašovanie otcom, resp. jeho súčasťou partnerkou, by okamžité vyňatie maloletej z výchovného prostredia matky, v ktorom sa nachádza od času manželskej krízy rodičov, jednoznačne naďalej nebolo v najlepšom záujme dieťaťa, keď by narušilo stabilitu jeho výchovného prostredia a celkovo jeho výchovy. Aj vzhľadom na stále útlý vek maloletej a jej nepochybnú veku primeranú fixáciu na osobu matky, musel súd opätovne citlivo zvažovať ohrozenie práva dieťaťa na oboch rodičov a jeho potrebu istoty a bezpečia, ktorá v danom prípade preváži. Súd má naďalej za to, že poskytnutím bezodkladnej ochrany jednému z ohrozených práv dieťaťa (práva na budovanie vzťahu k rodičovi, ktorému nie je zverené do osobnej starostlivosti), ktorého realizácia je navyše otázkou dlhodobejšieho postupného budovania, by v danom prípade išlo na ujmu dieťaťa v dôsledku ohrozenia jeho základných životných istôt. Hoci súčasná situácia nie je jednoznačne na prospech maloletej a ako už bolo uvedené bolo v tejto súvislosti maloletej a rodičom uložené výchovné opatrenie s cieľom jej zlepšenia, náhla, pre dieťa neočakávaná a nepochopiteľná zmena výchovného prostredia a jeho zverenie otcovi, vzťah ku ktorému je vychádzajúci aj z obsahu návrhu zjavne negatívne ovplyvnený dlhodobejšie riadne nerealizovaným vzájomným stykom, by však pre dieťa predstavovala ohrozenie, ktoré by v konečnom dôsledku mohlo mať omnoho závažnejšie negatívne následky na jeho psychosomatický rozvoj, než aktuálne pretrvávajúci stav. Obdobné dôvody platia vo zvýšenej miere na odobratie dieťaťa matke a jeho zverenie do náhradnej osobnej, pestúnskej či dokonca ústavnej starostlivosti, keď súd musel vziať do úvahy nepochybné negatívne psychické prežívanie dieťaťa pri nútenej dlhodobejšej separácii od matky. Maloletá je na matku zjavne citovo viazaná a teda súd musel nevyhnutne zohľadňovať, že dlhodobé odlúčenie dieťaťa od matky alebo inej blízkej osoby, s ktorou má vytvorenú citovú väzbu, hlavne do 5. roku života vráta spôsobuje narušenie duševného zdravia dieťaťa. Prerušenie už vytvoreného vzťahu medzi dieťaťom a jeho sociálnym prostredím je totiž jedným z činiteľov pri vzniku psychickej deprivácie. Separácia v takomto útlom veku môže spôsobiť nepriaznivé dôsledky najmä v čase, keď je dieťa na matke alebo niekom inom veľmi závislé, keď separačná aktivita nevychádza z neho, ale zo životných okolností, ktoré sú mimo dosahu jeho chápania, a keď je touto skutočnosťou prekvapené. To, do akej miery si matka dostatočne plní svoje povinnosti vyplývajúce z jej rodičovských práv a povinností, jej vplyv na dieťa a realizáciu práv otca hodnotenie dopadov a rizík jej konania na psychiku dieťaťa je predmetom dokazovania v konaní vo veci samej, v ktorom sa vykonáva pre konečné rozhodnutie nevyhnutné dokazovanie plne v súlade s príslušnými procesnými predpismi, aktuálne nevyhnutné znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd nemohol návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia vyhovieť a preto ho v plnom rozsahu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, písomne, trojmo alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu, resp. výroku rozhodnutia smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.